

20-01-2018

প্ৰাত: মুৰলী

ওম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“হে প্ৰিয় সন্তানসকল – তোমালোকে এটাই ‘মনমনাভৰ’ মহামন্ত্ৰৰ দ্বাৰা বিচক্ষণ হৈ যোৱা, এইটো মন্ত্ৰই সকলো পাপৰ পৰা মুক্ত কৰে”

*প্ৰশ্ন:- গোটেই জ্ঞানৰ সাৰ কি? ‘মনমনাভৰ’ হৈ থকাসকলৰ লক্ষণ কি হ’ব ?

*উত্তৰ:- গোটেই জ্ঞানৰ সাৰ এয়াই যে এতিয়া আমি পুনৰ ঘৰলৈ ওভতি যাব লাগিব। এইখন ছিঃ ছিঃ দুনিয়া, এইখন এৰি আমি নিজৰ ঘৰলৈ যাব লাগিব। যদি এয়াও মনত থাকে তেন্তে ইয়াকো ‘মনমনাভৰ’ বুলি কোৱা হ’ব। ‘মনমনাভৰ’ হৈ থকা সন্তানসকলে সদায় জ্ঞানৰ বিচাৰ সাগৰ মন্ত্ৰন কৰি থাকিব। তেওঁলোকে বাবাৰ লগত মিঠা-মিঠা বাৰ্তালাপ কৰি থাকিব।

*প্ৰশ্ন:- কোনতো অভ্যাসৰ বশীভূত হ’লে আত্মাই পিতাৰ স্মৃতিত থাকিব নোৱাৰে ?

*উত্তৰ:- যদি লেতেৰা চিত্ৰ চোৱাৰ, লেতেৰা বাতৰি পঢ়াৰ অভ্যাস হৈ যায় তেন্তে পিতাৰ স্মৃতিত থাকিব নোৱাৰে। চিনেমা হৈছে নৰকৰ দুৱাৰ, যিয়ে বৃত্তি বেয়া কৰি দিয়ে।

ওম্ শান্তি। আত্মিক পিতাই বহি আত্মিক সন্তানসকলক বুজায়। বুজাবলগীয়া তেওঁলোকক হয় যিসকলৰ বুজন শক্তি অলপ কম। তোমালোক এতিয়া বহুত বিচক্ষণ হৈ গৈছা সেয়েহে বুজি পোৱা যে এওঁ আমাৰ বেহদৰ পিতাও, বেহদৰ শিক্ষাও দিয়ে। সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ ৰহস্যও বুজায়। বিদ্যাৰ্থীৰ বুদ্ধিত জ্ঞান থকা উচিত। পিতাই নিশ্চয় লগত লৈ যাব কাৰণ পিতাই জানে যে এইখন পুৰণা ছিঃ ছিঃ দুনিয়া। এই পুৰণা দুনিয়াৰ পৰা মই সন্তানসকলক ঘৰলৈ লৈ যাবলৈ আহিছো। বাবাই বুজায় যে ইয়াত বহি বহি সন্তানসকলৰ অন্তৰত নিশ্চয় অনুভৱ হয় যে বাহ! এওঁ আমাৰ বেহদৰ পিতাও হয়, আকৌ শিক্ষাও বহুত উচ্চ দিয়ে। গোটেই ৰচনাৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ ৰহস্যও বুজায়। এই সকলোবোৰ স্মৃতিত আনি থকাটোৱেই ‘মনমনাভৰ’ হয়। এয়াও তোমালোকৰ চাৰ্টত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰা। এয়াতো বহুত সহজ হয়। বাকী একো নকৰিলেও, উঠোতে বহোঁতে, চলন-ফুৰন কৰোতে বুদ্ধিত যেন ইয়াৰ স্মৃতি থাকে। আশ্চৰ্যজনক বস্তুক মনত পেলোৱা হয়। তোমালোকে বুজিছা যে বাবাক স্মৰণ কৰিলে, পাঠ পঢ়িলে আমি আকৌ বিশ্বৰ মালিক হ’ম। এইটো বুদ্ধিত চলি থাকিব লাগে। বাছ, ট্ৰেইন আদি য’তেই বহি নাথাকা কিন্তু বুদ্ধিৰে স্মৰণ কৰি থাকা। প্ৰথমতেতো সন্তানসকলক পিতাৰ দৰকাৰ। তোমালোকে জানা যে আমি আত্মাসকলৰ আত্মিক পিতা বেহদৰ হয়। তোমালোকে যাতে সহজতে স্মৃতিত থাকিব পাৰা তাৰ বাবে পিতাই উপায় দিয়ে। কেৱল মোক স্মৰণ কৰা তেতিয়া তোমালোকৰ আধাকল্পৰ যি বিকৰ্মৰ বোজা আছে, সেয়া সকলো যোগ অগ্নিৰ দ্বাৰা ভস্ম হৈ যাব। জন্ম জন্মান্তৰ বহুত যজ্ঞ, জপ, তপ আদি কৰিছা। ভক্তি মার্গৰ লোকসকলে নাজানে যে এইবোৰ কিয় কৰে। ইয়াৰ পৰা কি প্ৰাপ্তি হ’ব। মন্দিৰলৈ যায়, ইমান ভক্তি কৰে, ভাবে এইবোৰ সকলো পৰম্পৰা অনুসৰি চলি আহিছে। শাস্ত্ৰৰ কাৰণেও ক’ব যে এইবোৰ পৰম্পৰা অনুসৰি চলি আহিছে। কিন্তু মনুষ্যই নাজানে যে স্বৰ্গতো শাস্ত্ৰ নাথাকে। তেওঁলোকে ভাবে সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই এইবোৰ চলি আহিছে। কিন্তু তেওঁলোকে কাকো ক’ব নোৱাৰে যে বেহদৰ পিতা কোন। ইয়াত হদৰ পিতা বা হদৰ শিক্ষকতো নাই। হদৰ শিক্ষকৰ পৰাতো তোমালোক সকলোৱে পঢ়িছা। সেই পঢ়া পঢ়িয়েই চাকৰি কৰে, উপাৰ্জন কৰে। তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে এওঁ আমাৰ বেহদৰ পিতা হয়, তেওঁৰ কোনো পিতা নাই আৰু তেওঁ বেহদৰ শিক্ষকো হয়। তেওঁৰ কোনো শিক্ষক নাই। এই দেৱতাসকলক কোনে পঢ়ালে, এইটো নিশ্চয় মনলৈ আহিব লাগে, নহয় জানো! এয়াও ‘মনমনাভৰ’ হয়। এই জ্ঞান অন্য কোনো ঠাইতে দিয়া নহয়। পিতা স্বয়ং

জ্ঞানৰ সাগৰ হয়। তেওঁক কোনোবাই পঢ়াইছে নেকি? মনুষ্য সৃষ্টিৰ তেওঁ বীজৰূপ হয় আৰু চৈতন্য হয়, জ্ঞানৰ সাগৰ। চৈতন্য হোৱা বাবে মনুষ্য সৃষ্টি ৰূপী বৃক্ষজোপাৰ আদিৰ পৰা অন্তলৈকে সকলো ৰহস্য শুনায়। অন্তত আহি আদিৰ জ্ঞান শুনায় আৰু কয় যে হে সন্তানসকল, যি দেহত মই বিৰাজমান হৈ আছোঁ, এওঁৰ দ্বাৰা মই আদিৰ পৰা এতিয়ালৈকে সকলোবোৰ তোমালোকক শূনাও। অন্তৰ কথাবোৰ পিছলৈ শুনাম। তোমালোকে আগলৈ বুজি পাই যাবা যে এতিয়া অন্তৰ সময় কিয়নো সেই সময়ত তোমালোকে কৰ্মতীত অৱস্থা পাই যাবা আৰু আখৰাও দেখিবা যে এই পুৰণা ছিঃ ছিঃ দুনিয়াৰ বিনাশটো হ'বই। এয়া কোনো নতুন কথা নহয়। অনেক বাৰ দেখিছা আৰু দেখি থাকিবা। কল্পৰ আগতেও ৰাজ্য লৈছিল পিছত হেৰোৱালা এতিয়া আকৌ ৰাজ্য লৈ আছা। বাবাই আমাক পঢ়ায়। তোমালোকে বুজি পোৱা যে আমি়েই বিশ্বৰ মালিক আছিলোঁ, পুনৰ ৪৪ জন্ম ললো, আকৌ বাবাই বিশ্বৰ মালিক বনাবলৈ সেই জ্ঞানেই দি আছে। তোমালোকে অন্তৰেৰে বুজি পোৱা যে বাবা শিক্ষকো হয়। ঠিক আছে যদি পিতালৈ মনত নপৰে তেন্তে শিক্ষকক মনত পেলোৱা। শিক্ষকক কেতিয়াবা পাহৰে নেকি? শিক্ষকৰ পৰাইতো পঢ়ি আছা। কিন্তু মায়াৰ প্ৰভাৱত আহি ভুল কৰা সেয়া তোমালোকে গম নোপোৱা। মায়াই চকুত ধূলি চটিয়াই দিয়ে আৰু আমাক যে ভগৱানে পঢ়ায় সেই কথা একেবাৰে পাহৰি যোৱা। পিতাই সকলো কথাৰে বুজনি দি থাকে। এয়া হৈছে বেহদৰ বুজনি। সেয়া হদৰ। এই বেহদৰ জ্ঞান বাবাই কল্প কল্প তোমালোক সন্তানসকলক দিয়ে। অচ্ছা, যদি ভালকৈ পঢ়িব নোৱাৰা তেন্তে পিতাৰ ৰূপত স্মৰণ কৰা। তেওঁৰতো কোনো পিতা নাই, তেওঁ সকলোৰে পিতা হয়। সকলো তেওঁৰে সন্তান হয়। কোনোৱাই ক'ব পাৰিবনে শিৱবাবা কাৰ সন্তান? তেওঁ হৈছে বেহদৰ পিতা। সন্তানসকলে বুজি পায় আমি বেহদৰ পিতাৰ সন্তান হৈছো। আমাৰ পঢ়াও আচৰিত ধৰণৰ আৰু আমি ব্ৰাহ্মণেই পঢ়ো। দেৱতা বা ক্ষত্ৰিয়, বৈশ্য, শূদ্ৰই এই পঢ়া পঢ়িব নোৱাৰে। পিতাৰ এই জ্ঞান একেবাৰে বেলেগ। তোমালোকৰ বাহিৰে আন কোনেও বুজিব নোৱাৰে। তোমালোক সন্তানসকল সুখত গদগদ হ'ব লাগে যে আমি তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান হৈছো। এতিয়া উচ্চ পদৱী পাবলৈ বহুত পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। এনেকুৱা নহয় যে স্বৰ্গলৈতো সকলোৱে যামেই। যদি জ্ঞান আৰু যোগৰ ধাৰণা নহয় তেন্তে উচ্চ পদৱী নাপাবা।

বাবাই কয় ১৬ ক'লা সম্পূৰ্ণ হ'বলৈ স্মৰণত থকাৰ বহুত যত্ন কৰিব লাগিব। চাব লাগে কাকো দুখ নিদিয়াতো? আমি সুখ দাতাৰ সন্তান। সকলোকে সুখ দিব লাগে। মন, বাণী, কৰ্মৰে কাকো দুখ দিব নালাগে। এতিয়া তোমালোকে যি পঢ়িছা, তাৰ দ্বাৰা তোমালোক ফুলৰ দৰে হোৱা। এতিয়া যি উপাৰ্জন কৰি আছা সেয়াই তোমালোকৰ লগত যাব, ইয়াত কোনো কিতাপ আদি অধ্যয়ন কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। লৌকিকৰ পঢ়া-শুনাত কিমান কিতাপ আদি পঢ়িবলগীয়া হয়। বাবাৰ এই জ্ঞান একেবাৰে বেলেগ আৰু অতি সহজো হয়। কিন্তু সকলো গুপ্ত। তোমালোকৰ বাহিৰে কোনেও বুজিব নোৱাৰে যে এওঁলোকেনো কি পঢ়ে। এই পঢ়া আচৰিত ধৰণৰ। বাবাই কয় কেতিয়াও পঢ়া খতি নকৰিবা। পঢ়িবলৈ এৰি নিদিবা। বাবাৰ ওচৰত সকলোৰে ৰেজিষ্টাৰ (উপস্থিতিৰ তালিকা) আহি থাকে। তাৰ পৰাই বাবাই বুজি পায় এওঁ ১০ মাহ, এওঁ ৬ মাহ অনুপস্থিত আছিল। কোনোৱাই আকৌ আহি আহি পিছত পঢ়িবলৈ একেবাৰে এৰি দিয়ে। এইটো বহুত আচৰিত বস্তু। এনেকুৱা আচৰিত বস্তু আৰু একো নাই। এনেকুৱা পিতাই প্ৰতি কল্পতে আহি তোমালোক সন্তানসকলক লগ কৰে। তোমালোকে জানা যে এই সাকাৰ বাবা পুনৰজন্মত আহে। এওঁ ৪৪ জন্মৰ চক্ৰ অতিক্ৰম কৰে, তোমালোকৰ ক্ষেত্ৰতো একে কথা। এয়া খেল নহয় জানো! খেল কেতিয়াও পাহৰা নাযায়। খেল সদায় মনত থাকে।

বাবাই বুজায় - এই দুনিয়াখন এতিয়া নৰক আৰু তাৰ ভিতৰতো বিশেষকৈ এই চিনেমা একেবাৰেই নৰক। তালৈ গলে বৃত্তি বহুত বেয়া হৈ যায়। খবৰ কাগজত কোনোৱাই ভাল ভাল চিত্ৰ দেখিলে তালৈ বুদ্ধি গুচি যায়- এওঁ ধুনীয়া হয়, এওঁ পুৰস্কাৰ পাব লাগে এনেধৰণৰ চিন্তা চলিবলৈ ধৰে। গতিকে চাবই বা কিয় লাগে! বুদ্ধিৰে বুজি পায় যে এই

গোটেই দুনিয়াখনেই নাশ হৈ যাব। তোমালোকে মাথো মোক স্মৰণ কৰা। এনেধৰণৰ বস্তু নাচাবাও আৰু তেনেধৰণৰ চিন্তাও নকৰিবা। এয়াটো পুৰণি দুনিয়াৰ ছিঃ ছিঃ (লেতেৰা) শৰীৰ, ইয়াৰ ফালে চাবলৈ কি আছে? এজন বাবাকেই চাব লাগে। বাবাই কয় মৰমৰ সন্তানসকল লক্ষ্য বহুত উচ্চ। মায়াও কম নহয়। মায়াৰ চোৱা কিমান আকৰ্ষণ। সেই ফালে চাইন্স (science) আৰু এইফালে তোমালোকৰ চাইলেন্স (silence)। তেওঁলোকে মুক্তি পাব বিচাৰে। ইয়াত তোমালোকৰ লক্ষ্য হ'ল জীৱন মুক্তি পোৱাৰ। জীৱন মুক্তি পোৱাৰ পথ কোনেও দেখুওৱাব নোৱাৰে। সন্ন্যাসী আদিয়েও এই জ্ঞান দিব নোৱাৰে। তেওঁলোকে কাকো ক'ব নোৱাৰে যে গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকিও পৱিত্ৰ হ'ব লাগে। এয়া এজন বাবাইহে বুজাব পাৰে। ভক্তি মাৰ্গত সময় ব্যৰ্থ হৈ আহিছে। কিমান ভুল হৈ থাকে। ভুল কৰি কৰি ভোলা হৈ গৈছে। এই অন্তিম জন্মতো 100 শতাংশ ভুলৰেই হয়। বুদ্ধিয়ে অলপো কাম নকৰে। এতিয়া বাবাই তোমালোকক বুজায় আৰু তেতিয়া তোমালোকে বুজি পোৱা। এতিয়া তোমালোক সকলোৱে বুজি পাইছা সেয়েহে আনকো বুজোৱা। সুখত গদগদ তোমালোকেই হোৱা। আচৰিত নহয়নে- এই পিতাৰ কোনো পিতা নাই, কোনো শিক্ষক নাই। তেন্তে ক'ব পৰা শিকিলে! মানুহ আচৰিত হৈ যাব। বহুতে ভাবে এওঁৰ (শিৱবাবাৰ) নিশ্চয় কোনো গুৰু আছে। যদি এৰোঁ গুৰুৰ পৰা শিকিছে তেন্তে গুৰুৰ আন আন শিষ্যও থাকিব লাগিছিল। কেৱল তেওঁ এজনেই শিষ্য হ'ব জানো। গুৰুৰতো বহুত শিষ্য থাকে। আগাখানৰ চোৱা কিমান শিষ্য আছে। তেওঁলোকলৈ চোৱা গুৰুক কিমান সন্মান দিয়ে। তেওঁক হীৰাৰ সৈতে ওজন কৰে। তোমালোকে কিহৰ লগত ওজন কৰিবা? এওঁতো সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ। এওঁৰ ওজন কিমান হ'ব? তোমালোকে কি কৰিবা! ওজন কৰিলে কিমান হ'ব? কিবা বস্তুৰ লগত তুলনা কৰিব পাৰিবানে? শিৱবাবা বিন্দু নহয় জানো! আজিকালি ওজন বহুত কৰে। কোনোবাই সোণেৰে, কোনোবাই ৰূপেৰে, কোনোবাই প্লেটিনামেৰেও কৰে। প্লেটিনাম সোণতকৈও মূল্যবান। এতিয়া পিতাই বুজায় যে সেই দৈহিক গুৰুৱে তোমালোকক সংগতি দিব নোৱাৰে। সংগতিলৈ লৈ যাওঁতা এজন পিতাই আছে, তেওঁক কিহেৰে ওজন কৰিবা? মানুহে মাথো ভগৱান-ভগৱান বুলিয়েই কৈ থাকে। কিন্তু এই কথা নাজানে যে তেওঁ পিতাও হয়, শিক্ষকো হয়। কিমান সাধাৰণ ৰীতিত বহি থাকে। সন্তানসকলৰ মুখবোৰ যাতে দেখি থাকে সেইকাৰণে অলপ ওপৰত বহে। সহায় কৰোতা সন্তানসকলৰ অবিহনে মই প্ৰতিষ্ঠা কেনেকৈ কৰিব পাৰো। যিয়ে বেছিকৈ সহায় কৰে তেওঁক নিশ্চয় বাবাই মৰম কৰিব। লৌকিকতো যদি এজন সন্তানে 2000 টকা উপাৰ্জন কৰে, আনজনে 1000 টকা উপাৰ্জন কৰে তেন্তে পিতাকৰ মৰম কোনজনৰ প্ৰতি থাকিব? কিন্তু আজিকালিৰ সন্তানে পিতাকৰ কথা চিন্তা কৰেইনো ক'ত!

বেহদৰ পিতাইও দেখিছে যে অমুক অমুক সন্তান বহুত সহায়কাৰী। সন্তানসকলক দেখি বাবা হৰ্ষিত হয়। আত্মা সুখী হয়। প্ৰতি কল্পতে মই আঁহো আৰু সন্তানসকলক দেখি বহুত সুখী হওঁ। মই জানো যে প্ৰতিতো কল্পতেই এওঁলোক মোৰ সহায়কাৰী হয়। বাবাৰ এই মৰম কল্প কল্পৰ কাৰণে থাকি যায়। য'তেই নাথাকা কিয় বুদ্ধিৰে এইটোৱেই ভাবা যে বাবা আমাৰ পিতাও, শিক্ষকো আৰু গুৰুও হয়। তেওঁ স্বয়ং সকলো। সেইকাৰণেইতো তেওঁকেই সকলোৱে স্মৰণ কৰি থাকে। সত্যযুগত কোনেও স্মৰণ নকৰে, কাৰণ ২১ জন্মলৈ বাবাই বৈতৰণী পাৰ কৰি দিয়ে। এনেধৰণৰ স্মৃতিত থাকি সন্তানসকল হৰ্ষিত হ'ব লাগে। সুখী হ'ব লাগে যে আমি এনেকুৱা পিতাৰ সেৱাত ব্ৰতী। পিতাৰ পৰিচয় সকলোকে দিব লাগে। এয়া বেহদৰ পিতা। পিতায়ে স্বৰ্গৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰে। পিতায়েই আমাক সকলোকে লগত লৈ যায়। এনেধৰণে বুজালে কোনেও আৰু সৰ্বব্যাপী বুলি ক'ব নোৱাৰিব। পিতাই কৈছে যে "বিনাশ কালত বিপৰীত বুদ্ধি হ'লে বিনাশ হয়"। এই সকলোবোৰ শেষ হৈ যাব, মাত্ৰ তোমালোক বিজয়ী হ'বা। তোমালোকে ৰাজধানী প্ৰতিষ্ঠা কৰি আছা। আত্মাৰ পিতাই আত্মাসকলক বুজায়। গতিকে এনেধৰণৰ আশ্চৰ্যজনক কথা সকলোকে শুনাব লাগে। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পিছত পুনৰ লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তান সকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ কাৰণে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) আমি সুখদাতাৰ সন্তান, আমি সকলোকে সুখ দিব লাগে। মন, বচন, কৰ্মৰ দ্বাৰা কাকো দুখ দিব নালাগে।
- (2) এই পঢ়া আৰু পঢ়াওতা দুয়ো আশ্চৰ্যজনক। এনে আশ্চৰ্যজনক পঢ়া কেতিয়াও খতি কৰিব নালাগে। শ্ৰেণীত অনুপস্থিত থাকিব নালাগে।

*বৰদান:- একেলগে থাকিম, একেলগে জীয়াই থাকিম... এইটো প্ৰতিজ্ঞাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা যুগ্ম হৈ থাকোঁতা সহজযোগী হোৱা।

তোমালোক সন্তানসকলে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছা যে একেলগে থাকিম, একেলগে জীয়াই থাকিম, একেলগে আগবাঢ়ি যাম... এইটো প্ৰতিজ্ঞা স্মৃতিত ৰাখি পিতা আৰু প্ৰত্যেকেই পিতাৰ লগত যুগ্ম ৰূপত থকা, এইটো স্বৰূপকেই সহজযোগী বুলি কোৱা হয়। যোগ লগাওঁতা নহয় কিন্তু যুগ্ম হৈ থকা অৰ্থাৎ একেলগে থকা। এনেকৈ একেলগে থকাজনেই নিৰন্তৰ যোগী, সদায় সহযোগী, উৰন্ত কলাত অগ্ৰসৰ হোৱা ফৰিষ্টা স্বৰূপ হয়।

*শ্লোগান:- প্ৰশ্নবোধক চিনৰ বক্ৰ পথ লোৱাতকৈ কল্যাণৰ বিৰাম চিহ্ন ৰূপী বিন্দু লগোৱাই কল্যাণকাৰী হোৱা।

!!ওম্ শান্তি!!

***